

Studievejledningstimerne skal ikke bruges som det, man i lærerjargon kalder skemakit. Dertil er det for vigtigt.

Læreruddannelsen bærer nok også en del af forklaringen på det. Jeg har i den forbindelse hæftet mig ved, at undervisningsministeren for nogle måneder siden i sin tale på Fanø – var det vist – om tankerne om ny læreruddannelse betegnede matematik som et fag, som mange unge nok finder belastende. Ja, sådan er det jo! Men bemærkningen faldt på en sådan måde, at det nærmest gav grønt lys for at have den holdning, og det skal de ikke have: Matematik er et sprog og et indgangs- og redskabsfag, der skal bruges i forbindelse med de naturvidenskabelige fag!

Så kan man spørge, hvad vi kan gøre for at få flere til at vælge matematik, fysik og kemi som linjefag på lærerseminarierne.

Én mulighed var at diktere, at så og så mange skal have disse fag, men det er nok en dårlig idé, for så er motivationen der ikke.

En anden mulighed var måske at give de unge studerende, som tilkendegiver, at de ønsker at vælge matematik og naturvidenskabelige fag som linjefag, fordi det er noget, der interesserer dem, en slags positiv særbehandling, således at de får fortrinsret frem for andre. Der kan også være problemer i dét, men det var da en tanke.

Endnu en mulighed var at sige, at lærerne fremover kun må undervise i deres linjefag, og kombinere det med at åbne for, at de kan undervise med betalte overtimer og ikke bare skal afspadsere. Så ville de, der har matematik, fysik og kemi for det første få en masse timer og for det andet tjene en masse penge, og det kunne i sig selv være en drivkraft. En måde at klare problemet på, når der er mangel på den slags lærere, at jo dog at bruge dem, der er, i større omfang.

Det var nogle af de tanker, man kunne gøre sig om det.

Om efteruddannelsen af folkeskolens lærere vil jeg ligesom fru Hanne Severinsen sige, at det er mit indtryk, at Danmarks Lærerhøjskole har nedprioriteret matematikken og de naturvidenskabelige fag til fordel for de humanistiske og især de pædagogiske, og det er en fejl.

På gymnasieområdet oplever vi jo, at der ikke er særlig mange, der søger de naturvidenskabelige fag på de videregående uddannelser, og at de især kommer fra nogle enkelte gymnasier, og det er tankevækkende, og det er vel nok fordi

der på disse gymnasier findes nogle lærere, som altså ikke bare kan deres stof fagligt, men også formår at formidle det til eleverne på en sådan måde, at det fænger og bliver spændende. Det lægger op til, at der må ske en styrkelse af lærernes formidlingsevne og færdigheder.

Også karakterræset er blevet nævnt, og det er nok sværere at få gode karakterer i matematik, fysik og kemi, og for at få et ordentligt og pænt karaktergennemsnit til studentereksamen vælger man så nogle af de naturvidenskabelige fag fra. Det var interessant, hvis man kunne få nogle tal frem, som kan afkræfte eller måske bekræfte den teori, at man risikerer at begive sig ud i noget, der giver et lavere karaktergennemsnit, hvis man vælger disse fag, hvor man ikke bare kan snakke sig fra det.

På de videregående uddannelser er problemet vel også til dels, at det ikke kræver særlig høje karakterer at komme ind på f.eks. Danmarks Tekniske Universitet, og at der måske så er nogle unge, der føler, at de spilder en god studentereksamen med et højt karaktergennemsnit ved at søge ind dér, hvor de i stedet kunne blive jordemoder eller antropolog eller psykolog, hvilket kræver et højt karaktergennemsnit. Der kan der være en signaleffekt, som virker tosset.

Også vi hæfter os ved den lille kvindeandel både blandt de studerende på de videregående tekniske uddannelser og blandt gymnasieeleverne på den matematisk-naturvidenskabelige linje, og det er jo ikke, fordi vi vil gå ind for positiv særbehandling – under ingen omstændigheder – men vi synes nok, at der også kunne gøres noget for at vække pigernes og kvindernes interesse for disse stadig væk meget manddominerede fag.

Og så vil vi pege på den måde, uddannelsesinstitutionerne og specielt de videregående uddannelser bliver finansieret på, altså taxameterfinansieringssystemet, hvor en stigende tilgang betyder flere penge på området, og hvor et fald i studentertallet betyder færre. Og nu er der de senere år sket et meget kraftigt fald i studentertallet og dermed også et meget kraftigt fald i bevillingerne til området, og dermed kan man komme ind i en ond cirkel, hvor det bliver svært at holde udstyr, lokaler osv. ved lige i en standard, som virker tillokkende, når ikke der er penge nok som følge af det kraftige fald i tilgangen af penge som følge af det kraftige fald i antallet af studerende.